

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Πενήντα Έξι

Ξεκλειδώνοντας το Μυστήριο της Αποκάλυψης 17: Η Τελική Προφητεία της Μεγάλης Πόρνης και του Θηρίου

Jeff Pippenger
2024-01-20

Η τελευταία παράσταση των βασιλείων της βιβλικής προφητείας βρίσκεται στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Στο κεφάλαιο αυτό, στο εδάφιο τρία, ο Ιωάννης μεταφέρεται στην «έρημο», ώστε ο άγγελος να δείξει στον Ιωάννη την κρίση της προφητικής «μεγάλης πόρνης», η οποία κάθεται επάνω σε «πολλά ύδατα» και η οποία διέπραξε «πορνεία» με τους «βασιλείς της γης».

Και ήλθε ένας από τους επτά αγγέλους που είχαν τις επτά φιάλες και μίλησε μαζί μου, λέγοντάς μου: Έλα εδώ· θα σου δείξω την κρίση της μεγάλης πόρνης, η οποία κάθεται επάνω σε πολλά ύδατα· με την οποία πόρνευσαν οι βασιλείς της γης, και οι κάτοικοι της γης μεθύσθηκαν από τον οίνο της πορνείας της. Και με μετέφερε εν πνεύματι στην έρημο· και είδα μια γυναίκα να κάθεται επάνω σε θηρίο κόκκινο, γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, που είχε επτά κεφαλές και δέκα κέρατα. Αποκάλυψις 17:1-3.

Με τα ίδια τα λόγια του Ιωάννη, η «έρημος» αντιπροσωπεύει τα χίλια διακόσια εξήντα έτη της παπικής κυριαρχίας από το έτος 538 έως τον καιρό του τέλους, το 1798.

Και η γυναίκα έφυγε στην έρημο, όπου έχει τόπο ετοιμασμένο από τον Θεό, ώστε να την τρέφουν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες. ... Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο πτέρυγες μεγάλου αετού, για να πετάξει στην έρημο, στον τόπο της, όπου τρέφεται έναν καιρό και καιρούς και ήμισυ καιρού, μακριά από το πρόσωπο του όφεως. Αποκάλυψη 12:6, 14.

Κατά πνεύμα, ο Ιωάννης μετεφέρθη εις τὰ χίλια διακόσια εξήκοντα έτη τῆς παπικῆς κυριαρχίας. Τὰ έτη εκείνα είχαν προτυπωθῆ διὰ τῶν τριῶν καὶ ἡμίσεος ἐτῶν τῆς ξηρασίας κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰεζάβελ, τοῦ Ἀχαάβ καὶ τοῦ Ἡλίου. Τὰ έτη εκείνα ἔμελλον νὰ συνεχισθοῦν ἕως οὔτου ὁ παπισμὸς ἔλαβεν τὴν θανατηφόρον αὐτοῦ πληγὴν ἐν 1798, διότι τοῦτο εἶχε «προσδιορισθῆ» νὰ συμβῆ εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης ἀγανακτήσεως, ἣτις ἦτο τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὃς ἐπεφέρθη ἐπὶ τοῦ ἀγιαστηρίου καὶ τοῦ στρατεύματος διὰ τῶν δύο ἐρημωτικῶν δυνάμεων, τοῦ παγανισμοῦ καὶ τοῦ παπισμοῦ. Πάντα ταῦτα τὰ γεγονότα ἔχουν ἐκτεθῆ εἰς πρόσφατα ἄρθρα.

Ἡ «μεγάλη πόρνη» εἶναι ἡ πόρνη τῆς Τύρου τοῦ Ησαΐα, ἡ οποία ἐπρόκειτο νὰ λησμονηθῆ ἐπὶ εβδομήντα συμβολικά έτη, τα οποία ἦσαν οἱ «ἡμέραι ενός βασιλέως». Ἡ ἱστορία τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἡ ἱστορία τῶν συμβολικῶν εβδομήντα ετῶν, τα οποία εἶχαν προτυπωθῆ ἀπὸ τα εβδομήντα έτη τῆς αιχμαλωσίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τῆς Βαβυλώνας, τοῦ πρώτου βασιλείου τῆς βιβλικῆς προφητείας. Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ἡ μεγάλη πόρνη τῆς Τύρου ἐπρόκειτο νὰ λησμονηθῆ. Στο τέλος αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἐπρόκειτο νὰ ἐνθυμηθῆ καὶ ἐκ νέου νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ ἄσῃ τα ἄσματά της, διαπράττοντας οὕτω πορνεία με τοὺς βασιλείς τῆς γης. Ὁ Ιωάννης μεταφέρθηκε πνευματικῶς μέσα σὴν ἱστορία τῆς παπικῆς κυριαρχίας, ὥστε νὰ ἰδεῖ τὴν

κρίση της παπικής εξουσίας. Η κρίση μιας θυγατρός ιερέως η οποία διέπραττε πορνεία ήταν ότι έπρεπε να κατακαεί εν πυρί.

Και ἡ θυγάτηρ παντὸς ἱερέως, ἐὰν βεβηλώσῃ ἑαυτὴν ἐκπορνεύουσα, βεβηλοῖ τὸν πατέρα αὐτῆς· ἐν πυρὶ θέλει κατακαυθῆ. Λευιτικόν 21:9.

Στο όραμα της κρίσεως της μεγάλης πόρνης, το οποίο δόθηκε στον Ιωάννη από έναν από τους αγγέλους που εξέχεαν μία από τις επτά τελευταίες πληγές, αποκαλύφθηκε ότι αυτή κατακάηκε με φωτιά.

Και τὰ δέκα κέρατα, ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι καταστήσει αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνήν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας αὐτῆς, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ. Ἀποκάλυψις 17:16.

Τα ύδατα επάνω στα οποία κάθεται η μεγάλη πόρνη είναι οι λαοί του κόσμου, οι οποίοι θα υπαχθούν στην εξουσία της όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες εξαπατήσουν ολόκληρο τον κόσμο ώστε να προσκυνήσει το θηρίο, το οποίο είναι επίσης η μεγάλη πόρνη. Κατόπιν, οι Ηνωμένες Πολιτείες καθίστανται ο εξέχων βασιλεύς των δέκα βασιλέων που παριστάνονται στην προφητεία του δέκατου εβδόμου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και σε αυτή την απεικόνιση οι Ηνωμένες Πολιτείες αντιπροσωπεύουν τον πρώτο βασιλέα που διέπραξε πορνεία με την πόρνη, μολονότι εκείνη θα επιτελέσει την πράξη αυτή με όλους τους βασιλείς κατόπιν.

Ο πρώτος βασιλιάς από πολλούς βασιλείς παριστάνεται από τον Αχαάβ, ο οποίος ήταν νυμφευμένος με τη μεγάλη πόρνη, η οποία παριστάνεται ως Ιεζάβελ στην εκκλησία των Θυατείρων. Η κρίση της Ιεζάβελ (της μεγάλης πόρνης) εκτελείται από τους δέκα βασιλείς, οι οποίοι θα εξαναγκαστούν σε συμμαχία εκκλησίας και κράτους από τη δύναμη των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκείνοι οι βασιλείς θα συμφωνήσουν να επιτρέψουν στον παπισμό να κυβερνήσει τον κόσμο (να κάθεται επί των υδάτων), παρά το μίσος τους για την πόρνη.

Και τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες δὲν ἔλαβον ἔτι βασιλείαν· ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν μετὰ τοῦ θηρίου. Οὗτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ θέλουσι παραδώσει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον. Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει μετὰ τοῦ Ἀρνίου, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει νικήσει αὐτούς· διότι εἶναι Κύριος κυρίων καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἶναι κλητοί, καὶ ἐκλεκτοί, καὶ πιστοί. Καὶ λέγει πρὸς ἐμέ· Τὰ ὕδατα, τὰ ὅποια εἶδες, ὅπου κάθεται ἡ πόρνη, εἶναι λαοί, καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη, καὶ γλῶσσαι. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες ἐπὶ τοῦ θηρίου, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι καταστήσει αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνήν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας αὐτῆς, καὶ θέλουσι κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ. Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὴν βουλὴν αὐτοῦ, καὶ νὰ συμφωνήσωσι, καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἕως οὗ ἐκπληρωθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ γυνή, τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Ἀποκάλυψις 17:12–18.

Οι «δέκα βασιλείς» (τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη), στὴν πραγματικότητα, μισοῦν τὸ παπικὸ σύστημα, ἀλλὰ ἀναγκάζονται ἀπὸ τὶς περιστάσεις νὰ παραδώσουν τὴ βραχύβια βασιλεία τους στὴν παπικὴ ἐξουσία, μέσα σὲ μάταιη ἐλπίδα νὰ σώσουν τὸν κόσμο ἀπὸ τὶς αὐξανόμενες συμφορὲς του. Ὅταν ἀντιληφθοῦν τὴν ἀπάτη της, γίνονται τὸ ὄργανο γιὰ νὰ τὴν κατακάψουν μὲ φωτιά, ἐκπληρώνοντας

τὸν νόμο τοῦ Λευιτικοῦ.

Οἱ «δέκα βασιλεῖς» «πολεμοῦν μετὰ τοῦ Ἀρνίου» διὰ τοῦ διωγμοῦ ποὺ ἐπιφέρουν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Διὰ τί ἐφρύαζαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἄς διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἄς ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς· ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεῖ αὐτούς. Ψαλμοὶ 2:1–5.

Ο διωγμὸς ποὺ πραγματοποιεῖται υπέρ τοῦ παπισμοῦ ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐγίνε ἐπίσης ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στον σταυρό.

ο οποίος διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ δούλου σου εἶπες· Διὰ τί ἐφρύαζαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διότι ἐπ' ἀληθείας συνήχθησαν κατὰ τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος Πιλάτος, μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ πράξουν ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισαν νὰ γίνουν. Πράξεις 4:25–28.

Οἱ «βασιλεῖς τῆς γῆς» ποὺ ἐξεγέρθηκαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴ σταύρωσή του ἀντιπροσωπεύουν τοὺς «δέκα βασιλεῖς» τῆς Ἀποκαλύψεως δεκαεπτὰ, οἵτινες πολεμοῦν πάλιν μετὰ τοῦ Ἀρνίου διώκοντας τὸν λαόν του. Στὸν σταυρό, οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ ἦσαν ἡ «σύναξις τῶν πονηρευομένων» ποὺ «με περιέκλεισαν» τὸν Χριστό, καὶ οἵτινες πράττουν τὸ αὐτὸ πάλιν καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων με περιέκλεισε· διεπέρασαν τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου. Δύναμαι νὰ ἀπαριθμήσω πάντα τὰ ὀστά μου· αὐτοὶ με θεωροῦν καὶ με ἀτενίζουν. Διαμερίζουν μετὰξὺ τῶν τα ἰμάτιά μου, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου βάλλουν κλήρον. Ψαλμοὶ 22:16–18.

Οἱ δέκα βασιλεῖς, οἱ οποίοι ἐπιφέρουν κρίση ἐπὶ τῆς μεγάλης πόρνῆς, τὴν κατακαίουν με πυρ, διότι εἶναι πόρνη ποὺ ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι θυγάτηρ ἱερέως. Οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι παριστάνονται ἐπίσης ὡς «κύνες», καὶ οἱ δέκα βασιλεῖς δεν θα κατακαύσουν μόνο τὴ μεγάλη πόρνη με πυρ, ἀλλὰ θα «φάγουν τὰς σάρκας αὐτῆς». Ὁ θάνατος τῆς Ιεζάβελ ἐπῆλθε ὅταν ρίφθηκε ἀπὸ τὸ τείχος καὶ συνετρίβη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπειτα ἦλθαν οἱ κύνες καὶ κατέφαγαν τὰς σάρκας αὐτῆς.

Καὶ ὅταν ὁ Ἰηοῦ ἦλθε σὴν Ἰεζραὴλ, ἡ Ιεζάβελ τὸ ἀκούσε· καὶ ἔβαψε τὸ πρόσωπό της, καὶ στόλισε τὴν κεφαλὴ της, καὶ κοίταζε ἀπὸ τὸ παράθυρο. Καὶ καθὼς ὁ Ἰηοῦ εἰσερχόταν ἀπὸ τὴν πύλη, ἐκεῖνη εἶπε: Εἶχε εἰρήνη ὁ Ζιμβρί, αὐτὸς ποὺ φόνευσε τὸν κύριό του; Καὶ ἐκεῖνος ὑψωσε τὸ πρόσωπό του πρὸς τὸ παράθυρο καὶ εἶπε: Ποῖος εἶναι με τὸ μέρος μου; ποῖος; Καὶ ἐσκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο ἢ τρεῖς ευνούχοι. Καὶ εἶπε: Ρίξτε τὴν κάτω. Καὶ τὴν ἐρίξαν κάτω· καὶ μέρος ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς ραντίστηκε ἐπάνω στον τοῖχο καὶ ἐπάνω στα ἄλογα· καὶ τὴν καταπάτησε. Καὶ ὅταν εἰσήλθε, ἔφαγε καὶ ἤπια, καὶ εἶπε: Πηγαίνετε τώρα, δεῖτε αὐτὴν τὴν καταραμένη γυναῖκα, καὶ θάψτε τὴν· ἐπειδὴ εἶναι θυγατέρα βασιλιά. Καὶ πήγαν νὰ τὴ θάψουν· ἀλλὰ δεν βρῆκαν ἀπὸ αὐτὴν τίποτε περισσότερο παρὰ τὸ κρανίον, καὶ τὰ πόδια, καὶ τὰς παλάμες τῶν χειρῶν της. Γι'

αυτό επέστρεψαν και του το ανήγγειλαν. Και εκείνος είπε: Αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίο ελάλησε δια του δούλου του Ηλία του Θεσβίτη, λέγοντας: Στον αγρό της Ιεζραέλ οι κύνες θα καταφάνε τη σάρκα της Ιεζάβελ· και το πτώμα της Ιεζάβελ θα είναι σαν κοπριά επάνω στο πρόσωπο του αγρού, στον αγρό της Ιεζραέλ· ώστε να μη λέγουν: Αυτή είναι η Ιεζάβελ. Δ΄ Βασιλειών 9:30–37.

Οι δέκα βασιλείς, οι οποίοι είναι τα Ηνωμένα Έθνη, των οποίων ο κύριος βασιλεύς είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, θα επιφέρουν κρίση επί του παπισμού, κατακαίοντάς την με πυρ και τρώγοντας τις σάρκες της. Αυτή η κρίση είναι εκείνη που ο άγγελος ήλθε να δείξει στον Ιωάννη, και, για να το πράξει, μετέφερε τον Ιωάννη στην ιστορία της ερήμου, όχι όμως απλώς σε κάποιο τυχαίο σημείο της ιστορίας της ερήμου, αλλά στο ίδιο το τέλος της περιόδου. Είναι πρόδηλο ότι ο Ιωάννης τοποθετήθηκε στο τέλος των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών, διότι, όταν βλέπει τη γυναίκα, αυτή ήταν ήδη μεθυσμένη από το αίμα του διωγμού και είχε ήδη προσδιορισθεί ως η μητέρα των πορνών.

Και με έφερε εν πνεύματι εις την έρημον· και είδα μίαν γυναίκα καθημένη επί θηρίου κόκκινου, πλήρους ονομάτων βλασφημίας, έχοντος επτά κεφαλάς και δέκα κέρατα. Και η γυνή ήτο περιβεβλημένη πορφυρούν και κόκκινον, και κεκοσμημένη με χρυσίον και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, έχουσα εν τη χειρί αυτής χρυσούν ποτήριον, πλήρες βδελυγμάτων και ακαθαρσίας της πορνείας αυτής· και επί του μετώπου αυτής ήτο γεγραμμένον όνομα: ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. Και είδα την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού· και όταν είδον αυτήν, εθαύμασα με θαυμασμόν μέγαν. Αποκάλυψις 17:3–6.

Η πόρνη της Τύρου, η οποία είναι επίσης η «μεγάλη πόρνη» που παριστάνεται στην Αποκάλυψη δεκαεπτά, επρόκειτο να λησμονηθεί έως τον καιρό κατά τον οποίο θα τραγουδούσε και πάλι τα άσματά της και θα πορνεύσει με τους βασιλείς της γης.

Κάθε έγκυρο λεξικό που εκδόθηκε πριν από το 1950 αναγνωρίζει ότι η γυναίκα, η ενδεδυμένη πορφύραν, στην Αποκάλυψη δεκαεπτά είναι σύμβολο της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, αλλά σήμερα ο κόσμος θεωρεί ότι η Καθολική εκκλησία είναι χριστιανική εκκλησία. Ο κόσμος έχει λησμονήσει ποια πραγματικά είναι.

Όταν ο Ιωάννης την είδε, ο διωγμός των Σκοτεινών Αιώνων πλησίαζε ήδη στο τέλος του, διότι ήταν ήδη μεθυσμένη από το αίμα των αγίων. Το φυσικό εικονίζει το πνευματικό, και ο άνθρωπος μεθά αφού πει, όχι πριν.

Οι Προτεστάντες, οι οποίοι είχαν αποσχισθεί από τον Καθολικισμό αιώνες πριν από το 1798, είχαν ήδη αρχίσει έως το 1798 την πορεία της επιστροφής τους στην κοινωνία της Καθολικής Εκκλησίας, διότι αυτή είχε προσδιορισθεί ως η «ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ». Όταν ο Ιωάννης την είδε και εθαύμασε, οι εκκλησίες που προηγουμένως είχαν αποχωρισθεί από την κοινωνία της είχαν ήδη επιστρέψει. Έτσι ο Ιωάννης μεταφέρθηκε στο 1798, όταν η μεγάλη πόρνη είχε ήδη δολοφονήσει εκατομμύρια χριστιανών και είχε ήδη αποπλανήσει τις πρώην Προτεσταντικές εκκλησίες ώστε να αποδεχθούν την θρασεία αξίωσή της ότι αυτή ήταν η κεφαλή των εκκλησιών,

όπως την είχε προσδιορίσει ο Ιουστινιανός κατά το έτος 533.

Από την προφητική σκοπιά του 1798, ο άγγελος παρουσίασε τότε στον Ιωάννη την τελευταία απεικόνιση των βασιλείων της βιβλικής προφητείας.

Και ο άγγελος μού είπε: Διατί εθαύμασας; Εγώ θέλω σοι ειπεί το μυστήριον της γυναίκος και του θηρίου, του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον έχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. Το θηρίον το οποίον είδες ήτο, και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγη εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν εγράφησαν εις το βιβλίον της ζωής από καταβολής κόσμου, όταν βλέπωσι το θηρίον, το οποίον ήτο, και δεν είναι, και όμως είναι. Εδώ είναι ο νους ο έχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά όρη, όπου η γυνή κάθεται επ' αυτών. Και είναι επτά βασιλείς· οι πέντε έπεσαν, ο εις είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι· και όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. Και το θηρίον, το οποίον ήτο, και δεν είναι, αυτός είναι και όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οι οποίοι βασιλείαν δεν έλαβον ακόμη, αλλά λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μίαν ώραν μετά του θηρίου. Αποκάλυψις 17:7-12.

Ένα θηρίο είναι βασιλεία στη βιβλική προφητεία, όπως αναγνωρίζεται εύκολα στα κεφάλαια επτά και οκτώ του Δανιήλ, και το μυστήριο που παρουσιάζει ο άγγελος στον Ιωάννη είναι το μυστήριο του θηρίου και της γυναίκας που κάθεται επάνω στο θηρίο. Η γυναίκα επάνω στο θηρίο είναι η μεγάλη πόρνη, η οποία πορνεύει με τους βασιλείς της γης. Αυτή είναι η Ιεζάβελ και ο σύζυγός της είναι ο Αχαάβ.

Δια τοῦτο θέλει αφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Γένεσις 2:24.

Ένας άνδρας είναι άνδρας και μια γυναίκα είναι γυναίκα, αλλά μαζί είναι μία σάρκα. Το μυστήριο του θηρίου είναι ότι αποτελεί συνδυασμό εκκλησίας και κράτους, τον συνδυασμό της γυναίκας (εκκλησίας) και του θηρίου (βασιλέων), τα οποία αποτελούν μία βασιλεία, η οποία συνίσταται από δύο μέρη. Η κρατική τέχνη και η εκκλησιαστική τέχνη συνδυασμένες, με τη γυναίκα να ελέγχει τη σχέση, είναι η «εικόνα του θηρίου». Στον Ιωάννη δείχνεται η γυναίκα να φέρεται από το θηρίο, διότι αυτή είναι εκείνη που ελέγχει τη σχέση.

Και η γυνή την οποίαν είδες είναι η μεγάλη πόλις, η οποία βασιλεύει επί των βασιλέων της γης. Αποκάλυψις 17:18.

Μαζί, το θηρίο και η γυναίκα αντιπροσωπεύουν μία βασιλεία (μία σάρκα), αλλά ο άγγελος τονίζει τη σχέση της μεγάλης πόρνης με τους βασιλείς της γης. «Το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι», το οποίο «μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγη εις απώλειαν», και το οποίο «οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι θαυμάσει» ακολουθώντας το, είναι ο παπισμός όταν ιαθή η θανατηφόρος πληγή της μεγάλης πόρνης. Αυτή «ήτο» η πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, αλλά είχε «αποφασισθή» ότι θα ελάμβανε θανατηφόρο πλήγμα το 1798.

Όταν ο Ιωάννης μεταφέρθηκε πνευματικώς στο 1798, αυτή «δεν» ήταν θηρίο· και «όμως», όταν η θανατηφόρος πληγή της θεραπευθεί στο τέλος των εβδομήντα συμβολικών ετών που λήγουν με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, αυτή «είναι» πάλι ζωντανή, ψάλλοντας τα άσματά της,

πορνεύουσα και φονεύουσα Χριστιανούς.

Το δέκατο έβδομο κεφάλαιο είναι η τελευταία παρουσίαση των βασιλείων της βιβλικής προφητείας, και ως εκ τούτου πρέπει να συμφωνεί με την πρώτη μνεία των βασιλείων της βιβλικής προφητείας. Η πρώτη μνεία αυτών των βασιλείων βρίσκεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, το οποίο απεικονίζεται και στα δύο διαγράμματα που αποτέλεσαν εκπλήρωση της εντολής του Αββακούμ να γράψει την όραση και να την καταστήσει σαφή επάνω σε πίνακες.

Οι Μιλλεριστές ήσαν ορθοί στην κατανόησή τους περί των βασιλείων του Δανιήλ της βιβλικής προφητείας, όπως αυτά παριστώνται στα κεφάλαια δύο, επτά και οκτώ, πλην όμως η κατανόησή τους ήταν ελλιπής. Τα κοσμήματα του Μίλλερ στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ λάμπουν δέκα φορές λαμπρότερα στις έσχατες ημέρες, διότι αναγνωρίζεται ότι προσδιορίζουν την πρώτη αναφορά, όχι μόνον των βασιλείων της βιβλικής προφητείας, αλλά και της πρώτης αναφοράς της αποκάλυψης ότι ο όγδοος είναι εκ των επτά. Ο Ιησούς πάντοτε εικονογραφεί το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος.

Όλοι οι προφήτες μιλούν για τις έσχατες ημέρες, και ο Ιωάννης, στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, προσδιορίζει το τελευταίο επίγειο βασίλειο όταν παρουσιάζει «το θηρίον, το οποίον ήτο, και δεν είναι· και μέλλει να αναβή εκ της άβυσσου και να υπάγη εις απώλειαν». Το θηρίο αναβαίνει εκ της «άβυσσου», η οποία αποτελεί σύμβολο μιας «νέας εκδηλώσεως σατανικής δυνάμεως».

«Όταν τελειώσουν [τελειώνουν] τη μαρτυρία τους.» Η περίοδος κατά την οποία οι δύο μάρτυρες επρόκειτο να προφητεύουν ενδεδυμένοι σάκκους έληξε το 1798. Καθώς πλησίαζαν προς τον τερματισμό του έργου τους μέσα στην αφάνεια, επρόκειτο να διεξαχθεί πόλεμος εναντίον τους από τη δύναμη που παριστάνεται ως «το θηρίο το αναβαίνον εκ της άβυσσου». Σε πολλά από τα έθνη της Ευρώπης οι εξουσίες που κυβερνούσαν στην Εκκλησία και στο Κράτος είχαν επί αιώνες ελεγχθεί από τον Σατανά, διά μέσου του παπισμού. Αλλά εδώ τίθεται υπόψη μια νέα εκδήλωση σατανικής δυνάμεως.» *The Great Controversy*, 268.

Μερικοί από τους θεολόγους θα υποστηρίξουν ότι, επειδή το «θηρίον το αναβαίνον εκ της άβυσσου» στην Αποκάλυψη ένδεκα ταυτοποιείται στο χωρίο ως η αθεΐα της Γαλλικής Επανάστασης, η έκφραση «άβυσσος» αποτελεί σύμβολο της αθεΐας. Αλλά το Ισλάμ ανέβηκε εκ της «άβυσσου» στην Αποκάλυψη εννέα, και το Ισλάμ δεν είναι αθεΐα. Η άβυσσος αντιπροσωπεύει μια σατανική εκδήλωση.

«Του είπα ότι ο Κύριος μού είχε δείξει σε όραση πως ο μεσμερισμός προερχόταν από τον Διάβολο, από την άβυσσο, και ότι σύντομα θα κατέληγε εκεί, μαζί με εκείνους που εξακολουθούσαν να τον χρησιμοποιούν». *Review and Herald*, 21 Ιουλίου 1851.

Κάτι που προέρχεται «από τον Διάβολο» είναι κάτι που προέρχεται «από την άβυσσο». Στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το θηρίο που αναβαίνει από την άβυσσο είναι η εξουσία που πορεύεται στην απώλεια και την οποία θα θαυμάσουν εκείνοι των οποίων τα ονόματα δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο. Η «απώλεια» σημαίνει αιώνια καταδίκη και παριστάνεται στην Αποκάλυψη ως η «λίμνη του πυρός», στην οποία το θηρίο ρίπτεται.

Και τὸ θηρίον ἐπιάσθη, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης, ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, δι’ ὧν ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Οὗτοι οἱ δύο ἐβλήθησαν ζῶντες εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θεῷ.
Ἀποκάλυψις 19:20.

Στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο προσδιορίζεται το πρώτο θηρίο που αναδύεται από τη θάλασσα, το οποίο η αδελφή White ταυτοποιεί ευθέως ως τον παπισμό. Στο χωρίο εκείνο ο κόσμος θαυμάζει το παπικό θηρίο.

Καὶ εἶδα μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. Ἀποκάλυψις 13:13.

Το θηρίο της Αποκάλυψης δεκαεπτά, το οποίο «θαυμάσονται οι κατοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς» ακολουθώντας το, εἶναι ἡ τελικὴ εκδήλωση τῆς σατανικῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία λαμβάνει χώρα ὅταν ἡ θανατηφόρος πληγὴ τοῦ παπισμοῦ θεραπευθεῖ με τὸν επικείμενο νόμο τῆς Κυριακῆς. Κάθε προφητικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου ἐπάνω στο ὁποῖο κάθεται στο δέκατο ἕβδομο κεφάλαιο προσδιορίζει τὴν ἐκκλησία τῆς Ρώμης, ἀκριβῶς ὅπως προσδιόριζαν τὰ λεξικά που ἐκδόθηκαν πρὶν ἀπὸ τὸ 1950.

Το θηρίο τῆς Αποκάλυψης δεκαεπτά εἶναι σύμβολο τοῦ συνδυασμοῦ ἐκκλησίας καὶ κράτους, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου. Το θηρίο με ἐπτὰ κεφαλές καὶ δέκα κέρατα εἶναι τὸ βασίλειο που ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς δέκα βασιλεῖς (τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη), ἐπάνω στο ὁποῖο κάθεται ἡ γυναίκα καὶ ἀσκεῖ ἐξουσία. Ἡ γυναίκα εἶναι ὁ παπισμὸς, ὁ ὁποῖος ταυτοποιεῖται ὡς Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν. Ἀφοῦ τὰ σύμβολα ταυτοποιηθοῦν, μποροῦμε νὰ ἐπιστρέψουμε στο 1798, στο σημεῖο τῆς ἱστορίας στο ὁποῖο μεταφέρθηκε ὁ Ἰωάννης, ὥστε νὰ λάβει τὴν τελευταία παράσταση τῶν βασιλείων τῆς βιβλικῆς προφητείας.

Θα ἐξετάσουμε ἐκεῖνες τὶς βασιλείες καὶ τὴν ἀπεικόνισή τους στο δεῦτερο κεφάλαιο τοῦ Δανιὴλ στο ἐπόμενο ἀρθρο.

«Σε κάθε ἔθνος που ἐμφανίσθηκε ἐπὶ τοῦ προσκηνίου τῆς δράσεως ἔχει ἐπιτραπεί νὰ καταλάβει τὴ θέση τοῦ ἐπάνω στη γῆ, ὥστε νὰ φανεῖ ἂν θὰ ἐκπλήρωνε τὸν σκοπὸ τοῦ “Ἐγγήγορου καὶ τοῦ Ἁγίου”. Ἡ προφητεία ἔχει ἰχνηλατήσει τὴν ἀνοδο καὶ τὴν πτώση τῶν μεγάλων αυτοκρατοριῶν τοῦ κόσμου—τῆς Βαβυλώνας, τῆς Μηδοπερσίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης. Με καθεμία ἀπὸ αὐτές, ὅπως καὶ με ἔθνη μικρότερης ἰσχύος, ἡ ἱστορία ἐπαναλήφθηκε. Καθεμία εἶχε τὴν περίοδο τῆς δοκιμασίας τῆς, καθεμία ἀπέτυχε, ἡ δόξα τῆς ἐξέλιπε, ἡ δύναμή τῆς παρήλθε, καὶ τὴ θέση τῆς κατέλαβε ἄλλη.»

«Ἐνῶ τὰ ἔθνη ἀπέρριψαν τὶς ἀρχές τοῦ Θεοῦ καὶ, με αὐτὴ τὴν ἀπόρριψη, προκάλεσαν τὴν ἴδια τους τὴν καταστροφή, ἦταν ἐντούτοις φανερό ὅτι ὁ θεϊκὸς, κυρίαρχος σκοπὸς ἐνεργόυσε μέσα ἀπὸ ὅλες τους τὶς κινήσεις.» Education, 177.